

8. Går du i friidrott, så kan du bli en
 frisk og sund, som kan være en
 Gæst i den gode.

7. Går du i friidrott, så kan du bli en
 frisk og sund, som kan være en
 Gæst i den gode.

6. Går du i friidrott, så kan du bli en
 frisk og sund, som kan være en
 Gæst i den gode.

5. Går du i friidrott, så kan du bli en
 frisk og sund, som kan være en
 Gæst i den gode.

4. Går du i friidrott, så kan du bli en
 frisk og sund, som kan være en
 Gæst i den gode.

3. Går du i friidrott, så kan du bli en
 frisk og sund, som kan være en
 Gæst i den gode.

2. Går du i friidrott, så kan du bli en
 frisk og sund, som kan være en
 Gæst i den gode.

1. Går du i friidrott, så kan du bli en
 frisk og sund, som kan være en
 Gæst i den gode.

14. Igfr. Så gæd i Kloster Læra,
 Et bli en Eremit: fallat.
 Ungl. Hon må sig ej besværa,
 Om jag går hit ell dit; fall.
 Igfr. Nå nå min Herre pass man på,
 Tänk kärlek hittar dig ändå. fall.

15. Ungl. Hvad kärlek vil hon säga,
 Hvad hittar hon nu på? fallat.
 Igfr. Jo, om han mig ej väntar,
 Att en gång samtalet fj: fall.
 Ungl. Tänk nu så säger hon rent ut,
 Ty går jag på Samtalet slut. fallat.

Eremiten.

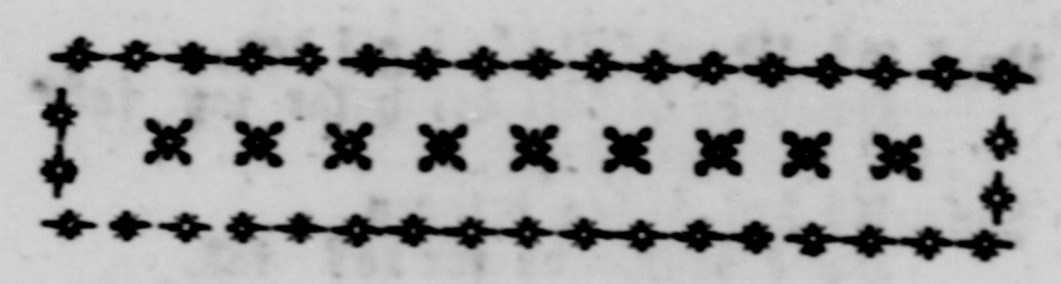
Nej! ärlaste dygd, som du uppå frihe-
 tens grundstenar byggd, När andra sig
 ängsta och ömsla sitt sin, Så lefwer jag
 nögd i enlighet min, Sjelf nyttjar friheten
 hvad lycka står till, Så huru det vil.

Den Gista.

2. Å! uslaste narr, Som söker gullblom-
 mor, men väljer dock starr; Du säger din
 enlighet är en stor ro, Men wille dock gerna
 bland Systrarna bo, När andra sig para
 och hwar tager sin, Hwar har du då din.

Eremiten.

3. Hwar har jag då min, Min frihet är
 större än ljuslighet din, Jag är min sjelf egen
 då du är en träl, Jag lefwer i glädje då for-
 gen



1. Igfr. Den lefwer helt förnögd,
 Som har en trogen vän; fall.
 Ungl. Den äger tusend fröjder,
 Som ensam lefwer än; fallat.
 Igfr. Ej större nöje wara må,
 Än kärlig wänskap mellan två. fall.

2. Ungl. Nej bättre är att äga
 Sin frihet, tyckes mig? fall.
 Igfr. När du får wänskap plåga
 Hvad nöje fattas dig? fall.
 Ungl. Ja med en Karl som ärlig är,
 Och städs upriktig finnes här fall.

3. Igfr. Så vil du aldrig wörda,
 Det ädla Jungfru lön? fallat.
 Ungl. Ej kärleks tunga börda
 Ödr intet mödan lön; fall.
 Igfr. Naturen lär dock alla djur,
 Att älska efter sin natur. fall.

4. Ungl. Vil hon at jag skal lära
 Af djuren sådan art? fallat.
 Igfr. Det är ju dig en ära,
 Och synes allom rart? fall.

Ungl.